

# Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tár

614.446

Hely:

Idő:

u. 1953 v

Személy:

Helyszám:

Szerző:

**A fehérváriúti szakorvosi rendelőben**

Cím:

Forrás:

Eset. Öss.

1953. 14. 28.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

**Közp.** A FEHÉRVÁRIÚTI szakorvosi rendelő előcsarnokában olyan a forgalom, mintha a Nagykörút kellős közepén járnánk. A 2000 beteg számára készült intézetben naponta mintegy 5—6 ezer ember részesül gyógykezelésben. A körzet egészen Erd határáig húzódik, onnan járnak be szakrendelésre a betegek.

— Reggel 8 órától este fél 9 óráig, két műszakban folyik a rendelés — mondja dr. Királyhegyi Róbert elvtárs, az intézet vezető-főorvosa.

— Vajjon mi okozza a zsúfoltságot, hiszen egyre-másra nyílnak a kerületben a körzeti orvosi rendelők és alig akad gyár a kerületben, amelyik ne rendelkezne saját üzemi orvosi rendelővel. Több talán a megbetegedés, mint az előző években? — tesszük fel a kérdést.

— Szó sincs róla! — hangzik a válasz. — A budai kerületek arculata teljesen megváltozott, a lakosság száma megnövekedett. A XI. kerület például teljesen nagyüzemi kerületté válik és a gyárak sohasem dolgoztak

olyan nagy létszámmal, mint napjainkban.

— Ebben a kerületben a harmincas évek során egyetlen rendelőintézet állott a Fadruszt utca sarkán a munkások számára. — veszi át a szót Baracska László elvtárs, a fehérváriúti rendelőintézet gondno-

ka. — Emlékszem rá, néhány üzlethelyiségből állt az egész. S miután váróhelyiség nem volt, százával álldogáltunk az utcán, míg ránk került a sor. Ki törődött azzal, hogy a lázas betegek a huzatos Fadruszt utcában várakoznak, álldogálnak? Az egész kerület dolgozóinak egészségügyét mintegy 8—10 orvos látta el. Ma a kerületben 38 körzeti orvos rendel és miután nagy az orvos-hiány, két orvosi állás még mindig betöltetlen.

1949-BEN ÉPÜLT FEL a Fehérvári-út 12. szám alatt az ötemeletes, modern szakorvosi rendelő. És most, ahogy kitekintünk a főorvosi fogadó ablakán, arra terelődik a szó, mi-

lyen jó lenne a közvetlen mögötte lévő épületet kórházzá alakítani és a tenispályák egy részét parkosítani, hogy valóban poliklinikai módszerrel gyógyíthassák a betegeket. De ez még csak elképzelés. Nem a rendelőintézet dolgozóiban született az ötlet, hanem a betegek velettek fel.

A rendelőintézet zavartalan működéséhez azonban sokkal kisebb és sürgősebb dolgok is szükségesek. Itt van például a műszer kérdése — fűzi tovább gondolatait Baracska elvtárs. — Rengőteg gondunk van az új műszerek beszerzésével, a régiek javításával. Nagy probléma a megrongálódott műszerek kiesése a forgalomból. Eddig ugyan 40 nap volt a javítási határidő, most mégis két-három hónapba telik, míg visszakapjuk. És van még egy fájdalunk: az osztályoknak egy évre előre kell igényelni a műszereket. Ha valamelyik orvos elfelejtene valamit vagy csak később, munka közben merül fel kérdés, egy évig kell várnia,

mert illetékesek bürokratikusán kijelentik: miért nem vettük fel a tervbe az igénylést, most már csak egy év múlva számíthatunk rá.

ORVOSAINK, betegápolóink azonban mégis mindent megtesznek az eredményes munkáért. Küzdenek a felmerülő hibák és hiányosságok ellen, hogy a dolgozók ne érezhessék a nehézségeket. Minden erejükkel azon fáradoznak, hogy a rászorulóknak visszaadják egészségüket.

2. — 14806/51